

Vegyipari DOLGOZÓ

1906-2006

MAGYAR VEGYIPARI, ENERGIAIPARI ÉS ROKON SZAKMÁKBAN DOLGOZÓ SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉG

A TARTALOMBÓL

Szelet a vitorlába!

Mozgalmas év volt ez a mostani. Persze ezt az előzőről, meg az az előttről is el lehetett mondani, mert szinte nincs olyan esztendő, amely ne jelentene újabb és újabb kihívást a szakszervezetek számára. A mögöttünk hagyott év értékelésére Székely Tamás, a VDSZ alelnöke vállalkozott. Interjú a 2-3. oldalon

Nincs egység

A legfontosabb kérdésekben ugyanis nem sikerült megállapodni. Kiderült, hogy nincs egység az érdekképviselőiben, hiszen még abban sem tudtak megegyezni, hogy a szövetség hogyan viszonyuljon a munkavállalókat súlyosan érintő kormányzati megszorításokhoz. Még a tisztújítás sem sikerült maradéktalanul. Elnököt ugyan választottak, de alelnököt kétszeri próbálkozás után sem sikerült. Beszámoló a 4-5 oldalon

Sajóbábony nehéz hetei

Az Észak-Magyarországi Vegyiművek Kft. júliusban váratlanul leállította a termelést, a társaság két hét állásidőre küldte alkalmazottait, majd „otflejtette” őket. November elején végre pénzhez jutottak a sajóbábonyi vegyiművek dolgozói, a felszámolóbiztos ugyanis, a VDSZ közbenjárására, az állami bér garancia alap terhére háromhavi járandóságot utalt át az üzem dolgozóinak.

Riport a 12-13 oldalon

Segítségre várnak

Kilátástalanok a hétköznapjaik azoknak, akik Sajóbábonyban dolgoztak. De még nagyobb a terhe annak az apának, akinek nem csupán a megélhetéshez kellett volna a munka, az időben megadott tisztességes bér. Ő ugyanis, nyolc éve súlyos betegségben szenvedő, 24 éves fiáról is gondoskodni kell. Felhívásunk a 13. oldalon

*Kellemes
karácsonyi ünnepeket
és boldog új évet!*

Csak ez a néhány napunk van, hogy erőt merítsünk az újévre. Kell egy kis idő, amikor elhisszük: a gondok és a nehézségek csak átmenetiek, lehet, hogy hetekig, sőt hónapokig kell keresni a megoldást, de bízni kell abban, hogy utána simább lesz az út. Ha másért nem hát egyszerű életosztónból kell bizakodni és remélni azt, hogy jövőre talán jobb lesz. Biztosan jobb lesz. Most minden eddiginél nagyobb szükség van az együttérzésre, a támogatásra, ha úgy tetszik a szolidaritásra. Mert e nélkül aligha mondhatjuk egymásnak, amit pedig őszintén kívánnunk kell mindenkinek, álljon az bármelyik parton: legyen békésebb és boldogabb az ünnep és az új esztendő.

Be kell fogni a szelet a vitorlába

Mozgalmas év volt ez a mostani. Persze ezt az előzőről, meg az az előttről is el lehetett mondani, mert szinte nincs olyan esztendő, amely ne jelentene újabb és újabb kihívást a szakszervezetek számára. Az ország stabilizációs programja, a multinacionális cégek jövés-menése, a világgazdaság alakulása, a pénzügypolitika változása mind-mind olyan jelenség, amely a hétköznapoktól távolinak tűnik, mégis befolyásolja a mindennapjainkat. Különösen a munkavállalók életét, akik akárhogyan is, de többé-kevésbé kiszolgáltatott helyzetben vannak. A szakszervezeteknek pedig legfőbb feladata csökkenteni ezt a kiszolgáltatottságot, kiharcolni valamiféle stabilitást, hogy mindenki számolhasson munkája ellenértékével. Egyáltalán azzal, hogy holnap is lesz munkája. De mozgalmas év volt ez a VDSZ életében is, hiszen megalakulásának 100. évfordulóját ünnepelte az ország egyik legpatinásabb érdekképviseleti tömörülése, bizonyítva ezzel azt is, hogy a szakszervezeteknek minden időben, korban és helyzetben van létjogosultsága

A mögöttünk hagyott év értékelésére Székely Tamás, a VDSZ alelnöke vállalkozott.

– Sokan tragikusnak látják a helyzetet és benne a szakszervezetek helyzetét. Ez csak afféle borúlátás, vagy tényleg ilyen rossz a helyzet.

– Én nem látom ennyire rosszak. Legálább is tragikusnak nem. Inkább azt látom, hogy erősödni kell a szakszervezetnek, hogy ne jussunk el odáig, amilyenek a pesszimisták látják a jelent és a jövőt. Én az az évi történéseket három fő vonalra fűzném fel. Az egyik a rajtunk kívül álló tényezők, a másik a hazai gazdasági helyzet, míg a harmadik a szakszervezetek körüli gondok. Mert nem szabad tagadni: vannak gondok.

– Vegyük szépen sorra!

– A gazdasági gondok nem csak az ország teljesítőképességéből adódnak. Van egy olyan globalizációs hatás, amely alól nem tudjuk kivonni magunkat, de ami független a hazai politikától. Itt van például a Henkel – hogy maradjunk az ez évben történetknél. Szolnokon nem a helyi gyár, vagy az ottani gazdálkodás hiányosságai miatt szűnt meg a termelés. Egyszerűen arról van szó, hogy egy multinacionális cég racionalizálni akarja a termelést, igazodva a nemzetközi gazdasági és piaci változásokhoz. A cég átstrukturálja termelését és ennek estek áldozatul a szolnoki munkahelyek. A Henkel például nem csak Magyarországi üzemét zárta be. De említhetnénk a Michelin is, amely budapesti telephelyét építi le, mert átszervezi termelését. Vagyis nem csak nálunk, de Németországban, Spanyolországban, vagy Franciaországban is megtörténik ugyanaz, ami nálunk.

– Ez persze nem vigaszt azoknak, akik elvesztik a munkahelyüket, vagy nem kapnak megfelelő béremelést.

– De a külföldi példák is azt mutatják,

hogy ha felvesszük a kesztyűt és vállaljuk a versenyt, akkor akár nyerhetünk is. Ha pedig nem felelünk meg a kihívásoknak, akkor veszünk. És ez már kapcsolódik a hazai, politikai szálhoz. A hatalmi konfliktusokat a társadalom nem tudja kezelni. Márpedig a politikai akarat kevés a gazdaság javulásához. Amíg nincs összefogás a társadalomban, a politikai szereplők között, addig kevés a remény arra, hogy megfeleljünk a kihívásoknak.

– Kényes a téma, de a szakszervezeteken belül sincs egység.

– A szakszervezetek, a konföderációk közötti megosztottság valóban gyengíti annak a lehetőségét, hogy a munkavállalók érvényesítsék érdekeiket. Az nem újdonság, hogy a megosztottság kinek kedvez. Az összefogás éppen a szakszervezeteknek volna elemi érdeke, mert csak így mutathat olyan erőt, amelynek hatása volna a politikára és a gazdaságra.

– Egyes vélemények szerint erre az erőre éppen most a gazdasági megszorítások miatt volna a korábbinál is nagyobb szükség.

– A szakszervezeteknek, a munkavállalók érdekeinek sérülése, reálbérének csökkenése miatt támadniuk kell a konvergencia programot. Egyszerűen nem tehetik meg, hogy kritika nélkül fogadják el. Annak ellenére, hogy mindenkinek tisztában kell lennie azzal, hogy ez létszükséglet, mert ez kitörést jelenthet Magyarország számára, ami nem csak a munkaadóknak, de a munkavállalóknak is érdeke. Ez egyébként más szinten is megosztja a társadalmat. Mert másként hat a közszférára és másként a versenyszférára. A konfliktusok pedig lejutnak vállalati szintekre. A munkáltatóval például fizetettnek szolidaritási adót, amire a menedzsment azt mondja, hogy képtelenség kigazdálkodni másként, mint a bérköltségek rovására. Vagyis elmarad a bérfejlesztés és csökkennek, a juttatások.

– A vegyiparnak különösen komoly kihívásokkal kell megküzdenie és így lesz ez még jövőre is. Az elmúlt években jelentősen emelkedtek a fizetések, hiszen 30 százalék körüli reálbér növekedés volt. Különösen a szellemi foglalkozásúak bére javult. Ezt azonban a gazdasági struktúra nem bírja el és a hatásait még ezután is érezni lehet. A gyógyszeripart például – vélekedik a szakma – „hazavágja” a kormány. Ezt végül is a dolgozók is megfizetik. Az, hogy milyen mértékben, természetesen a szakszervezeteken is múlik.

– A mostani nehéz helyzetben az is eldőlhet, hogy változik-e a szakszervezet megítélése. Van valami visszajelzés?

– A 2006-os év ezért is érdekes volt. Bár megszűntek munkahelyek, sőt egész gyárak zártak be. Említettük a Henkelt, de a KÖBAL, vagy Inotán az alumíniumkohá-

zat is megszűnt, vagyis nagy foglalkoztatók építették le dolgozóikat. Sokan mentek nyugdíjba. Az aktív korból kiesettek körében a szervezettség 80 százalékos volt, vagyis a szakszervezeti tagok létszámának látványosan kellett volna csökkennie. De nem csökkent. A VDSZ taglétszáma stagnál. Vagyis a stagnálás relatív emelkedést jelent, ami jó jel. A tapasztalat egyébként az, hogy ahol jól mennek a dolgok, ott egyre emelkedik a szakszervezeti tagok létszáma. Ezt a szelet kellene befogni a vitorlánkba.

– Van arra elképzelés, hogy miként lehet befogni?

– Ki kell használni a lehetőségeket. Például ilyen volt ez a 100. évforduló, ahol megmutathattuk magunkat. Egy évszázad egy elég imponáló időszak, amely azt az üzenetet is hordozza, hogy ez egy kipróbált, életképes, patinás, tapasztalt érdekképviseleti tömörülés. Tradíciói vannak, ami a mai világban különösen nagy érték. Az emberek jobban bíznak egy olyan szervezetben, amelyik fel tud mutatni valamit, méghozzá száz év távlatából, nem pedig most bontogatva a szárnyait.

– Ezen kívül a képzés, az oktatás és az egyéb kampányok haszna is vitathatatlan. A szakszervezetnek meg kell találnia a hangot a munkavállalókkal. Meg kell ismertetni velük a VDSZ eredményeit.

– Például? A szkeptikusok erre azt mondják, hogy nem túl nagy eredmény a Henkel bezárása, vagy az, ami nemrégiben Sajóbáonyban történt.

– Azt azért tudomásul kell venni, hogy a szakszervezet sem mindenható. Mégis, a Henkeltől úgy kerültek ki az emberek, hogy a Munka Törvénykönyvében fogalt kötelező juttatásoknál sokkal többet kaptak azok, akiknek új munkahelyet kellett keresniük. A szakszervezet olyan megállapodást kötött, amely jó konstrukciókat biztosított a dolgozóknak. Aki pedig élt a lehetőséggel, azoknak az átképzéshez is kiharcolták a támogatást. Ahhoz a szakszervezetet kellett, hogy ezt elérjék. Sajóbáonyban pedig a VDSZ közbenjárására volt szükség ahhoz, hogy a dolgozók mielőbb pénzhez jussanak a bér garancia alapból. Ehhez levelet kellett írni – nem is egyet a munkaügyi tárca miniszteréhez, a miniszterelnökhez, és minden lehetséges fórumhoz, ahonnan segítséget lehetett remélni.

– Általános jelenség az is, hogy ide jön Magyarországra egy multi, felvásárol egy már működő céget, amelyet átalakít. Meg-

Kell, hogy boldog és kellemes legyen!

Boldog Karácsonyt! Kellemes ünnepeket! – kezdjük mondogatni már ilyenkor, néhány héttel, nappal az év egyik legfontosabb és legvártabb napja előtt. Legyen boldog és legyen kellemes ez az év végi néhány nap, amely sokak számára valamiféle fellélegzést jelent a hétköznapok hosszú sora után. De lehet-e boldog a Karácsony és kellemes az ünnep?

Ez a kérdés ma sokkal inkább aktuális, mint bármikor. A politika be-költözött a hétköznapjainkba, be az otthonokba és talán még a karácsonyfa alá is, mert semmit nem kimél. Államháztartási hiányról, megszorításokról, konvergencia programról, reformokról szólnak a hétköznapok. Azt mondják: kisebbek lesznek a bérek és nagyobbak az árak, magasabb az összeg a gázszámlán és alacsonyabb a hőmérséklet a szobákban. Fogynak a juttatások, a jövedelem-kiegészítő kedvezmények, vagyis szaporodnak a gondok.

Lehet-e így boldog a Karácsony és kellemes az ünnep?

Kell, hogy boldog és kellemes legyen. Akkor is, ha vékonyabb a pénztárca, ha langyosabb az otthon melege és szűkebbek a közeljövő kilátása. Főleg ott, ahol elkopnak a munkahelyek, beszűkülnek a lehetőségek a kenyérkeresetre. Ott is, ahol folyamatos a műszak és szent este sincs megállás. Még ott is felejtetni kell egy keveset, lerázni a gondokat, mert mindenkinek szüksége van arra, hogy megálljon egy pillanatra, csakis az ünnepre gondoljon, hogy nyugodtan ülhessen a terített asztal mellé.

Csak ez a néhány napunk van, hogy erőt merítsünk az újévre. Kell egy kis idő, amikor elhisszük: a gondok és a nehézségek csak átmenetiek, lehet, hogy hetekig, sőt hónapokig kell keresni a megoldást, de bízni kell abban, hogy utána simább lesz az út. Ha másért nem hát egyszerű életosztónból kell bizakodni és remélni azt, hogy jövőre talán jobb lesz. Biztosan jobb lesz.

Pedig nem tudhatjuk, hogy mit hoz a 2007-es esztendő. Azt hozza, amit a kormány ígér és remél, vagy azt, amit az ellenzék előre vetít. Erőfeszítés lesz, amely kell a lendülethez, hogy tovább jussunk, messzebbre, mint ahol most állunk. Vagy inkább erőlködés lesz, amelybe legfeljebb belerokkanni lehet, de ami kevés az előrejutáshoz?

Mindenkinek magában kell eldöntenie, hogy mire gondol szívesebben, hogy mire számít inkább. És aki a jobbra vár, az képes-e, hajlandó-e segíteni azoknak, akiknek fogytán a hitük és reményük. Most minden eddiginél nagyobb szükség van az együttérzésre, a támogatásra, ha úgy tetszik a szolidaritásra. Mert e nélkül aligha mondhatjuk egymásnak, amit pedig őszintén kívánunk kell mindenkinek, álljon az bármelyik parton:

**Boldog karácsonyt!
Kellemes ünnepeket!**

Jobb, békésebb, legalább reményekben gazdagabb újesztendőt!

változnak az erőviszonyok. Kell a szakszervezet, hogy kiharcoljon valami folyamatos-ságot, ügyeljen arra, hogy a munkavállalói jogok ne sérüljenek. Az új tulajdonost szembesítene kell azzal, hogy az akaratát nem tudja majd akadálytalanul érvényesíteni. A lehető legapróbb eredmény is eredmény. Annál minden esetre több, mintha magukra lennének hagyva a munkaadóknak kiszolgáltatott munkavállalók. A szakszervezet ka-

paszkodót jelent. Hol gyengébbet, hol erősebbet, de mindenképpen kapaszkodót.

– Ennek ellenére nehéz vitatkozni azokkal, akik azt állítják, hogy a szakszervezet megítélése nem túl rózsás.

– Nem is kell velük vitatkozni. Még az is lehet, hogy igazuk van. De ebbe egyszerűen nem szabad beletörödni. Minden egyes kis eredmény segít befogni a szelet a vitorlába, ami előreviszi a dolgokat.

A miniszterelnök semmi jóval nem biztatott

Nincs egység az érdekvédelemben

A vegyészek sürgetik az összefogást

A VDSZ is hallatta hangját a kongresszuson. Csakúgy, mint minden jelentős fórumon, Szabó János, a Vegyész Szakszervezet nevében ezúttal is felvette a szakszervezetek összefogásának szükségességét. Sürgette, hogy találják meg a módját, miképp egyesíthetnék erőiket az országos konföderációk, illetve az ágazatokban az eltérő konföderációkhoz tartozó szakszervezetek. Szerinte elfogadhatatlan, hogy évek óta az együttműködés javításáról beszélnek, de a gyakorlatban nem történik semmi. A Vegyész Szakszervezet

Katasztrófa! Tragédia! – sokan így vélekedtek a november 24-25-én rendezett VI. kongresszusról. Szerintük a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége fél munkát végzett. A legfontosabb kérdésekben ugyanis nem sikerült megállapodni. Kiderült, hogy nincs egység az érdekképviseletben, hiszen még abban sem tudtak megegyezni, hogy a szövetség hogyan viszonyuljon a munkavállalókat súlyosan érintő kormányzati megszorításokhoz. Még a tisztújítás sem sikerült maradéktalanul. Elnököt ugyan választottak, de alelnököt kétszeri próbálkozás után sem sikerült. Ezért a kongresszus ismét összeül.

Sokat ígérő volt az MSZOSZ VI. kongresszusa, ám az esemény sokak szerint kudarcba fulladt. Pedig prominens vendégek – pénteken Kiss Péter, a munkaügyi tárca vezetője, szombaton pedig Gyurcsány Ferenc miniszterelnök volt a vendége a szakszervezet legfőbb eseményének.

A résztvevők érdeklődéssel várták a miniszterelnök felszólalását, aki csaknem ötven percen keresztül szólt a résztvevőkhöz. Elmondta: tudott arról, hogy a kongresszus több felszólalója kemény szavakkal illette a politikai elitet, amely a tőkével cinkosságot vállal a munkavállalók mögött. Többen a liberális gazdaságpolitikát is bírálták. Gyurcsány Ferenc miniszterelnök elmondta, hogy a kormány a munkavállalók oldalán áll, a reformok fő elemei, az egyensúly érdekében hozandó intézkedések azonban nem változnak. A kormány és az MSZOSZ kapcsolata továbbra is a közös baloldali értékekre épül, de ennek a kapcsolatnak nemcsak a mára, hanem a jövőre is vonatkoznia kell. A kormányfő hangsúlyozta, hogy a kabinet baloldali elkötelezettsége nem változott, a gyengébbek, azaz

a munkavállalók oldalán áll, de a közös felelősség alapján nem ígérheti, hogy az egyensúly érdekében hozandó intézkedéseken, a reformok fő elvein lehetséges volna változtatni. A kormányfő cáfolta, hogy magán-, vagy titkos tárgyalásokat folytatnának a törke képviselőivel, leszögezte, hogy nem részesei a munkavállalók érdekeivel ellentétes paktumnak. Azt mondta továbbá, hogy a baloldal, így a szakszervezetek egyes képviselői – főként kiélezett helyzetekben – ösztönösen és indokolatlanul mondanak bíráló szavakat a liberalizmusról.

Gyurcsány viszont nem hozta szóba a bértárgyalásokat, a hároméves minimálbér-megállapodást, amit a munkáltatók szeretnének felfüggeszteni. Arról az együttműködési nyilatkozatról sem beszélt, amelyet az MSZOSZ és 38 tagszervezete a kampány idején írt alá a szocialisták miniszterelnök-jelöltjével, s amelynek több pontjáról már most bebizonyosodott, hogy nem valósul meg. A kormányfő azt azonban beismerte, hogy az előző kormányzati ciklusban hozott bér- és szociális intézkedések nem voltak kellően végiggondoltak és megal-

poztáltak. Ezért is van most szükség az egyensúly visszaállítására érdekében a megszorító intézkedésekre. Ehhez kérte a szakszervezetek támogatását. – Azt szeretném, ha nem fordulnának velünk szembe most, amikor szükségünk van támogatásra, és nem hagynának el. Akkor kell támogatni egy politikát, amikor annak, akit partnernek gondolunk, szüksége van rá – mondta a miniszterelnök.

A kongresszus azonban nem volt megértő. Pataky Péter – akkor még csak megbízott elnökként – az érdemi párbeszédet kérte számon a kormányon, azt, hogy noha szokott konzultálni az érdekképviseletekkel, a véleményüket nem veszi figyelembe. Nyilatkozatot tettek, amely szerint a kormány és a munkáltatók béremelési javaslatát elfogadhatatlannak tartják. Az MSZOSZ szerint semmilyen áldozatvállalás nem tud tartós egyensúlyt létrehozni, ha belátható időn belül a foglalkoztatás nem nő jelentősen. Az öngondoskodás gondolata pedig elképzelhetetlen, amikor a munkavállalók és a nyugdíjasok fokozatosan és folyamatosan ellehetetlenülnek.

A kongresszuson elfogadtak egy programot, amely többek között kimondja, hogy stabilizációs időszakban is elengedhetetlen a bérek európai uniós felzárkóztatása. A magyarországi bérek az uniós átlagnak csak a negyven százalékát érik el. Tisztes munkáért tisztes bért, ami nem csak azt jelenti, hogy követi az inflációt, de igazodik a teljesítményhez is. Amint azt az államháztartás helyzete lehetővé teszi, az MSZOSZ kezdeményezi a munka-

vállalók közterheinek csökkentését, kiáll az igazságos közteherviselésért, a többkulcsos személyi jövedelemadóért, a minimálbér adómentességéért, azért, hogy az átlagkeresetre ne vonatkozzon a legmagasabb adókulcs. Cél, hogy a minimálbér nettó értéke legalább a mindenkori létminimumot érje el, a béren kívüli juttatásokat és adókedvezményeket pedig emeljék. Az MSZOSZ olyan foglalkoztatáspolitikát, ágazatpolitikát, adó-, járulék- és monetáris politikát, oktatáspolitikát követel, amelynek következményeként minden munkát kereső a végzettségének megfelelő munkahelyet talál.

A kongresszus feladata volt a tisztújítás is. A küldöttek nagy fölényrel Pataky Pétert, a hónapok óta megbízott elnökként dolgozó alelnököt választották a szövetség vezetőjévé. Megfelelő támogatás híján nem sikerült dönteni az alelnök személyéről, ezért a kongresszust felfüggesztették és három hónapon belül újra összehívják.

LÁTVÁNYOS TILTAKOZÁS

Régóta hangoztatjuk, hogy szakszervezeti összefogásra van szükség, ez most a megszorítások idején még inkább igaz, mint korábban fejtette ki Szabó Endre, a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának (SZEF) vezetője hozzátette, hogy akár közös akciókat is el tudna képzelni az érdekvégymentéshez. Abban, hogy mindezek mennyire lehetnek radikálisak és figyelemfelkeltők, talán eltérhet a két szervezet vezetőségének véleménye. Az MSZOSZ nem a látványos tiltakozásairól ismert, de lehet, hogy ez marad az egyetlen eszközük. „A cél a tárgyalás, a megegyezés, a kompromisszum. Mivel azonban a kormány hibájából ez nem működik, sok témában nem hajlandó a párbeszédre, így eszközként az akciók, tiltakozások maradnak” – magyarázta. Hosszú távú együttműködést, illetve szövetséget nem, de alkalmasságú közös fellépést Gaskó István, a Liga elnöke is el tud képzelni az MSZOSZ-szal. Az összefogás a Liga programjában is szerepel, ám valamiféle egyesülést, az MSZOSZ és az MSZP közötti írásos szerződés miatt, lehetetlennek tartana. A szakszervezeti vezetők elismerik, hogy a megszorításokra szükség van, de szerintük így is javítható lenne a munkavállalók bérszínvonalára, Szabó Endre például érthetetlennek és méltánytalanul nevezte a kormány nullaszázalékos béremelési javaslatát.

VÉLEMÉNY ÉS ALAPOS KRITIKA

A VDSZ elnöksége novemberi ülésén több, a kormány által előterjesztett programot és törvényjavaslatot is megvitatott. Így például a megváltozott munkaképességűek ellátó rendszerének átalakításáról, az egészségügyi reform módosításáról, a nyugdíjrendszer átalakításáról, valamint a konvergencia programban szereplő, a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerben rövidtávon megvalósítandó intézkedésekről is kialakította véleményét és ez alapján fogalmazta meg állásfoglalását.

A VDSZ elnöksége messzemenően támogatja a megváltozott munkaképességű egészségkárosodott, illetőleg fogyatékos személyek teljes rehabilitációját. Reméli, hogy a közeljövőben megvalósulhat az orvosi és foglalkoztatási rehabilitáció intézményrendszere. A rehabilitációt akkor tartja teljesnek, ha a megváltozott munkaképességűek, fogyatékosok foglalkoztatása megtörténik.

Aggodalmát fejezi ki, hogy az orvos-szakmai felügyelet az Állami Foglalkoztatási Szolgálatnál megvalósulhat-e. Tiltakozik az ellen, hogy a III. csoportos rokkantsági nyugdíj megszűnjön, mielőtt a teljes rehabilitáció intézményrendszere kiépülne, valamint az ellen, hogy a rehabilitációs járadék alacsonyabb összegű legyen, mint a III. csoportos rokkantsági nyugdíj összege.

Az elnökség megfogalmazta állásfoglalását az „egyes, az egészségügyet érintő törvényeknek az egészségügyi reformmal kapcsolatos módosításáról” című törvénytervezetről is. A VDSZ elnöksége az egészségügyi reform kapcsán hiányolja, hogy az egészségügyi és egészségbiztosítási reformot nem teljes körűen a finanszírozási-, szakmai-, szervezeti-, szervezési átalakításával egy időben tudja áttekinteni. Aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a mindenki által

ismert tények – a magyar lakosság aggasztó egészségi állapota mellett – az egészségügy tervezett reformja tovább súlyosbítja a helyzetet. Társadalmi hatása kiszámíthatatlanul káros.

A VDSZ testülete a kordedvezményes nyugdíjrendszer és szakmai nyugdíjrendszerek átalakításáról szóló, a kormány részére a szociális és munkaügyi miniszter, a pénzügyminiszter, az igazságügyi és rendészeti miniszter által előterjesztett anyagról is megfogalmazta véleményét.

Az állásfoglalás leszögezi, hogy a VDSZ elnöksége érdekelt abban, hogy a kordedvezményes nyugdíjrendszer szabályai korszerűsítésre kerüljenek, de nem támogat olyan elképzeléseket, amelyek a munkavállalók jogait csorbítják. A testület meggyőződése, hogy vannak kiküszöbölhető ártalmak, amelyeket a munkavállalók egészségének védelmében meg kell szüntetni. Ugyanakkor vannak olyan körülmények, amelyek a szervezet fokozott igénybevétele miatt nem küszöbölhetők ki. Például a föld alatt, a zárt csatornában, a magas, vagy alacsony hőfokon, a robbanóanyag gyártás során előfordulnak, továbbá azok a biológiai, társadalmi hatások, amelyek a folyamatos műszakosok, vagy a stressznek kitett munkakörökben keletkeznek.

A VDSZ elnöksége elvárja, hogy az átalakítás során olyan átmeneti szabályok szülessenek, amelyek kompenzálják a már megszerzett kordedvezményes időket. A tervezett átalakítás többletköltséggel jár, mert az új szervezet mellett ki kell alakítani a naprakész nyilvántartás rendszerét is. A VDSZ elnöksége tiltakozik az ellen, hogy a kordedvezményes nyugdíjas nyugdíjösszegét csökkentéssel állapítsák meg.

Fentiek miatt a VDSZ elnöksége a leghatározottabban elutasítja, hogy 2007-ben ezek az új szabályok életbe lépjenek. Aggodalmát fejezi ki a nem kellően átgondolt, számításokkal nem bemutatott tervezett módosítások miatt; és nehezményezi, hogy a szakmai érdekegyeztetésre igen kevés idő maradt. Tiltakozik az előrehozott öregségi nyugdíjkorhatár emelése, valamint az előrehozott öregségi nyugdíj összegének csökkentése miatt, és hogy ez a csökkentés végleges, az öregségi korhatárban sem kapható vissza.

Javasolja, hogy a hosszú szolgálati idővel rendelkezők korhatáruk előtt nyugdíjba vonulhassanak nyugdíjuk csökkentése nélkül.

BIZONYTALAN A MEGSZORÍTÁSOK EREDMÉNYE

Az aktualizált konvergencia program és az ebből adódó megszorítások és bércilátások kerültek terítékre az Országos Érdekegyeztető Tanács (OÉT) november 27-i ülésén. A munkaadói oldal támogatta, a munkavállalói oldal viszont elutasította a program tervezetét.

A munkaadói oldal szerint minden erővel azon kell lenni, hogy a jelenlegi, igen magas államháztartási hiányt csökkentésük, a gazdaságot egy stabil fejlődési pályára állítsák. Ezért támogatják a betervezett programot.

A munkavállalói oldal a korábbi nyári változathoz hasonlóan azért utasította el, mert a mostani előterjesztés is pénzügyi

céljait tekintve ugyan közelítést jelent az európai szinthez, társadalmilag azonban az attól való eltávolodást eredményezi.

A szakszervezetek jelezték: nem találtak a programban olyan elemeket, amelyek alapján valószínűsíthető lenne, hogy a munkavállalókra hárított nagyobb terhek, szigorítások 2008-ra, vagy az azt követő évekre meghoznák a remélt eredménye-

ket. Ha egy hosszabb időszak távlatában elemezzük a gazdasági teljesítmények és a reálbér alakulását, akkor az utóbbi évek reálbérjavulása ellenére még mindig jelentős az elmaradás a teljesítmények javulásától. Nem is beszélve arról, hogy miként állnak a magyarországi bérek az európai uniós átlaggal összehasonlítva.

A kormányoldal vitatkozott azzal a szakszervezeti véleménnyel, hogy főként azért érte el a jelenlegi magas szintet az államháztartás hiánya, mert sok kamatot kell fizetni az államadósság után. Az államháztartási hiány tényezői között a szakállamtitkár felhívta a figyelmet a beruházásokra, az autópálya építésre, az áfa és más adótetelek csökkentésére.

II. évfolyam.

Budapest, 1907 március 15.

6. szám.

A VEGYÉSZETI MUNKÁS

A VEGYÉSZETI IPARBAN DOLGOZÓ MUNKÁSOK ÉS MUNKÁSNŐK ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ KÖZGAZDASÁGI LAP.
A VEGYÉSZETI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egy évre 2 kor. 40 fill.
Egyes szám ára: 10 fillér.
Tagok díjtanulul kapják.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.
Felelős szerkesztő: Kovács Ferenc.
Kiadja: A lapbizottság.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, IX. ker., Tüzoltó-utca 66/68.
Telefon.

Felhívás.

A magyarországi szociáldemokrata párt 1907 március hó 13-án, április hó 1-én és 2-ik napján (a húsvéti ünnepek idején) tartja meg Budapesten

XIV. pártgyűlését.

Az országos pártgyűlés napirendjét ideiglenesen a következőkben állapította meg a pártvezetőség:

1. A pártvezetőség jelentése:
 - a) titkári jelentés: előadó: Buchinger Manó;
 - b) pénztári jelentés: előadó: Kardos Jakab.
2. Az ellenőrző bizottság jelentése.
3. Küzdelem az általános választójogért; előadó: Garbai Sándor.
4. A kormány szociálpolitikája:
 - a) a sztrájk-törvény; b) a betegség- és balesetbiztosítás; előadó: Bokányi Dezső.
5. Párttagtáji és párttagja; előadó: Buchinger Manó.
6. Köznevelési politika; előadó: Welter Jakab.
7. Az 1907. évi nemzetközi kongresszus; előadó: Garbai Ernő.
8. A pártvezetőség megválasztása.
9. Indítványok.

A pártvezetőség.

Munkástestvérek!

Március hó 17-én, vasárnap délután fél 3 órakor

Petőfi Sándor

szobrához zárandokolunk. Minden szaktársunk ott legyen, hogy a megemlékezés méltó legyen hozzátok. Az egyleti helyiségünkben gyülekezünk, d. u. 1 órakor.

A szerkesztő bizottság.

Bojkott.

Budapesti szervező bizottságunk a „Hungária” kénsv- és vegyitermék-gyárat zár alá helyezte.

Minden öntudatos vegyészeti munkás kerülje ezt a bódét, hol elrabolták a munkásoknak nehéz küzdelem árán szerzett jogait.

Figyelem!

A vidéki és helyi csoportok vezetőségeinek figyelmét felhívjuk, hogy minden levél vagy küldemény úgy a szövetség, mint a lap részére ezentul

IX. ker., Tüzoltó-utca 66/68. szám alá küldendők.

A szövetség központi irodája, a szerkesztőség és kiadóhivatal 1907. február 1-én oda helyeztetett át. A titkárság.

Készüljünk a harerra!

Az uszítók és a kormány minden törekvése oda irányul, hogy attól az amugy is esekély jogainktól megfoszsanak, melyekben eddig volt részünk. Nyírballják az egyesülési és gyülekezési jogot. Guzsba akarnak bennünket kötni és odavetni a kizsákmányolók martalékának, a tüke profitálhának.

Mióta gazdasági mozgalmaink nagyszámú sikerrel haladnak előre a nyomorból kivezető úton, azóta a munkáltatók haszonra vágyó serege határt nem ismerő gyűlölettel viseltetik irántunk. Mindenféle piszkos eszközöket felhasználva uszítják a kormányt szervezeteink ellen.

A kormány, az a dieső, nemzeti demokrata kormány nem hagyja magát soká kéretni; nem kell sokat uszítani és máris eselekszik: rombol, feloszlat és felüggesztet, tapossa esekély jogainkat.

Ne higye senki, hogy talán azért üldöznek bennünket, mert nem működünk alapszabályszerűen, vagy meg akarnak védeni a munkásokat az izgatók „terrorizmusától”, oh nem: hanem igenis azért, mert látják, hogy tanítunk, felvilágosítjuk a sötét agyakat, letöröljük az éhezők keserű könnyeit, nem megyünk térden állva munkát kérni. Bátran, emelt fővel járunk, mert ismerjük magunkban az erőt, a hatalmat. Mi forgatjuk a világ kerekét. Mi alkotunk mindent, ami szép, ami dieső a földtekén: minden a mi munkáseztünk alkotása. Persze, rosszul érzik magukat, mert a nép felvilágosodik, beelát az ő bosszorkánykonyhájukba. Jobb volna nekik, ha buta, tudatlan maradna a nép, mert az ő érdekeik ezt így kívánja.

De nem lehet és nem szabad tovább is tétlenül néznünk elnyomatásunkat.

Gyáva és nem férfi, ki bárgyu türelemmel nézi, hogy tapossák sárba legszentebb jogainkat, az egyesülési jogot. Ma a kávéfőzőket és kőműveseket, holnap a földmunkásokat, azután talán a mi egylettünket kapa-

rintják a lelketlen jograblók karmaik közé. S míg velünk így bannak, addig a gyárosok és vállalkozók a huszadik század szegényére feketelistákat csinálnak, pénzt gyűjtenek — mi nekünk tilos — és összeeszküsznek a munkásság ellen. Ezt szabad! Nekik szabad terrorizálni azt a munkaadót, kinek lelkiismerete talán nem engedi, hogy szövevényesen legyen az ilyenfajta jograblásnak és uszításnak. Ezt nem látja a kormány, vagy nem akarja látni. Nem látja azt a sokezer kiaszott kezet, mely ököből szorul ily gaz dolgok láttára. Nem látja a terhes munkában megrokkant testet, ezer gondtól gyötörve. Munkásokat, kiket az uszítók hada örvénybe taszított.

Itt a tettek ideje! Fogjunk össze, hogy ezren és ezren egy testet alkotva, rést ne üthessen rajtunk a szövetkezett ellenség gaz merénylete. Ha összefartunk, bevehetetlen vár a mi erősségünk s mi győzelmet ünnepelehetünk.

SZEMLE.

Strobentz Testvérek vegyészeti festék-, máz- és kencegyár r.-t. — mint értesülünk — március 17-én tartja ezidei rendes közgyűlését. A vállalat, melynek részvénytőkéje 600.000 kor., tartalék-alapja 130.000 kor., értékesítési alapja pedig 95.000 kor., a múlt évben 75.517 kor. 6 fillér nyereséget ért el. Hetvenötezeröttszázötvenhat korona hat fillér nyereséget ért el, ismételtük. Nem azért, mintha irigyelnék a nyereséget Strobentz-urékól, oh nem! Csúpan kérdeznünk akarjuk, ugyan kenyéradója-e Strobentz ur is a munkásainak, vagy a munkások keresik az önök százezeiket?

Meg kell jegyeznünk, hogy ebben a gyárban télen 10 és fél órát dolgoznak munkástársaink; most pedig a tavasszal be akarják hozni a 11 órás munkanapot. Ugyan miért? Talán még a fenti nyereség is kevés? Vagy a munkásoknak nincs hol tölteni az idejüket, hát inkább dolgoznak egy fél órával tovább? Dehogy, örülnek szegény páriák, ha kiszabadulnak abból az emberi szervet ölö gyárból, de a vegyész és felügyelő urak érdeke úgy kívánja, hát így lesz. Ugyanis a vegyészek haszna, ha a munkás tovább dolgozik, mert ők „átaljába“ kapják a munkát, így az ő hasznuk is, de meg a gyáré is; a munkásnak csak kára van belőle.

Ugyálszik, a töke rideg, akármilyen név alatt szerepeljen is.

Magáról Strobentz urról ugyan el kell hogy ismerjük humánus, demokrata érzelmét, mert ő mint személy már rég el akarta törölni a 11 órás munkanapot és helyébe a 10 órás munkanapot akarta behozni, de a rossz, hamar meggazdagodni vágyó tanácsadók lebeszéltek.

Elvárjuk Strobentz urtól, hogy a rég óhajtott és várva várt humánus intézkedését keresztül fogja vinni. Nem várja meg, míg a munkásai talán kierőszakolják. Legyünk őszinték, a gyárnak kell, sőt okvetlen nagy szüksége van az olyan munkásra, amelyik kedvvel dolgozik. A rendszeren táplált és normálisan pihent egy sokkal hasznosabb munkát végez, mint az agyoncsigázott, kiéhezett munkás.

Ezt ajánljuk Strobentz ur b. figyelmébe és elvárjuk megértett bennünket.

Sok baja van az Istennek. Érdekes a statisztika, amelyet Amerikában készítettek a világ vallásfelekezeteiről. A kimutatás szerint a világon 1 billió 563 millió 446 ezer ember él. Ezek közül 282,638,500 római katolikus, 166,446,500 protestáns, 120,157,000

görög katolikus, 11,222,000 zsidó, 219,659,000 hindu, 216,630,000 mohamedán, 137,935,000 budhista, 157 millió 69.000 fetis-imádó. A keresztények és zsidók legnagyobb része Európában él. A mohamedánok közül 141,000,000 Ázsiában és körülbelül 50,000,000 Afrikában él. A hinduk és budhisták majd mind Ázsiában élnek, a fetis-imádók közül ellenben majdnem 97,000,000 él Afrikában. Ezek mind egy legfőbb lényt, Istent imádnak, persze mindenik a maga módja szerint és a szegény istennek ilyen sokféleképpen kell meghallgatni panaszost, káromkodást, imádságot stb. Bizony, bizony sok gondja lehet.

A szervezkedés hatalma. Egy elvtársunk érdekes kimutatást küldött a földmunkások szövetségéhez saját keresetéről.

Évi összes keresete volt:	
1902. évben	364 kor.
1903. "	311 "
1904. "	334 "
1905. "	419 "
1906. "	715 "

Ezek a számok sok tanulsággal szolgálnak. Mutatják, hogy a legutolsó esztendőben, tehát akkor, mikor a földmunkások szervezkedése megkezdődött, a kereset hatalmasan növekedett. Ezek után kell-e még valakinek mondani, hogy a szervezkedés a munkásra élet-szükséglet.

Magyarország pusztulása. Elvérik Magyarországot népe a rettenetes halálozás és kivándorlás következtében, mert már annyira jutottunk, hogy országunk lakossága abszolúte fogy. Évente több ember vándorol ki és hal meg Magyarországon, mint amennyi születik.

Az ok: a telhetetlen, az alacsony munkabért fizető, néppusztító nagybirtok. A nagybirtokosság és az ipari vállalkozók kizsákmányoló termelési rendszere olyan gazdasági válságot idéznek elő, hogy a munkásság általában nem tud megélni. A nagybirtokosok által fizetett átlagos napszám tavasszal és őszszel 50—150 fillér közt váltakozik és még az 1903. év végéig nem haladta meg a napi 250 fillért, még aratás idején sem. A vegyészeti gyáraknál és más több ipari vállalatoknál szintén 180—200 fillérig volt a kezdőfizetés. Ezek a munkabérek oly beestelenül alacsonyak, hogy sem a mezőgazdasági nép, sem a gyárban dolgozók abból megélni képtelenek. A munkásnépet a szó szoros értelmében elűzik szülőföldjéről, az éhséggel. Ehez hozzájárul, hogy a szegény nép büzös lebujsokban, egészségtelen pinceudokban lakik, a legnagyobb nyomorban. Amit véres, verejtékes munkával, hosszú munkaidő mellett keres, az arra sem elég, hogy a testét a lelkével együtt tarthassa. A hus hihetetlen kevésszer jut a munkásnép asztalára. Szóval minden élelmiszer, zsora módjára, ugyannyira drágul, hogy nap-nap után ezrével hagyják el testvéreink hazánkat, szülőföldjüket.

Ezrekre rug azon kivándoroltaknak a száma, kik hetenkint elhagyják otthonukat. Hová jutunk, ha ezen segítve nem lesz.

Már ideje volna, ha Kulipánia kormányhatósága az egyesülési és gyűlekezési jogok sárbatiprása helyett az ország pusztulását gátolná meg.

Igen ám, csak hogy ezt csakis joggal, szabadsággal és biztosított ekszisztenciával lehetne elérni, ilyesmire meg a mi uraink nem kaphatók.

Strobentzék házi patkányai. Sugás-bugás van azóta a gyár házi patkányai között, mióta munkásaik ráléptek az öntudatos gazdasági szervezkedés terére. Igaz ugyan, hogy nem szívesen nézik a

Legyél

is VDSZ tag!

2007

JANUÁR

H	1	8	15	22	29
K	2	9	16	23	30
SZ	3	10	17	24	31
Cs	4	11	18	25	
P	5	12	19	26	
Sz	6	13	20	27	
V	7	14	21	28	

FEBRUÁR

H		5	12	19	26
K		6	13	20	27
SZ		7	14	21	28
Cs	1	8	15	22	
P	2	9	16	23	
Sz	3	10	17	24	
V	4	11	18	25	

MÁRCIUS

H		5	12	19	26
K		6	13	20	27
SZ		7	14	21	28
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	31
V	4	11	18	25	

ÁPRILIS

H		2	9	16	23	30
K		3	10	17	24	
SZ		4	11	18	25	
Cs		5	12	19	26	
P		6	13	20	27	
Sz		7	14	21	28	
V	1	8	15	22	29	

MÁJUS

H		7	14	21	28
K	1	8	15	22	29
SZ	2	9	16	23	30
Cs	3	10	17	24	31
P	4	11	18	25	
Sz	5	12	19	26	
V	6	13	20	27	

JÚNIUS

H		4	11	18	25
K		5	12	19	26
SZ		6	13	20	27
Cs		7	14	21	28
P	1	8	15	22	29
Sz	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	

JÚLIUS

H		2	9	16	23	30
K		3	10	17	24	31
SZ		4	11	18	25	
Cs		5	12	19	26	
P		6	13	20	27	
Sz		7	14	21	28	
V	1	8	15	22	29	

AUGUSZTUS

H		6	13	20	27
K		7	14	21	28
SZ	1	8	15	22	29
Cs	2	9	16	23	30
P	3	10	17	24	31
Sz	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	

SZEPTEMBER

H		3	10	17	24
K		4	11	18	25
SZ		5	12	19	26
Cs		6	13	20	27
P		7	14	21	28
Sz	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30

OKTÓBER

H		1	8	15	22	29
K		2	9	16	23	30
SZ		3	10	17	24	31
Cs		4	11	18	25	
P		5	12	19	26	
Sz		6	13	20	27	
V		7	14	21	28	

NOVEMBER

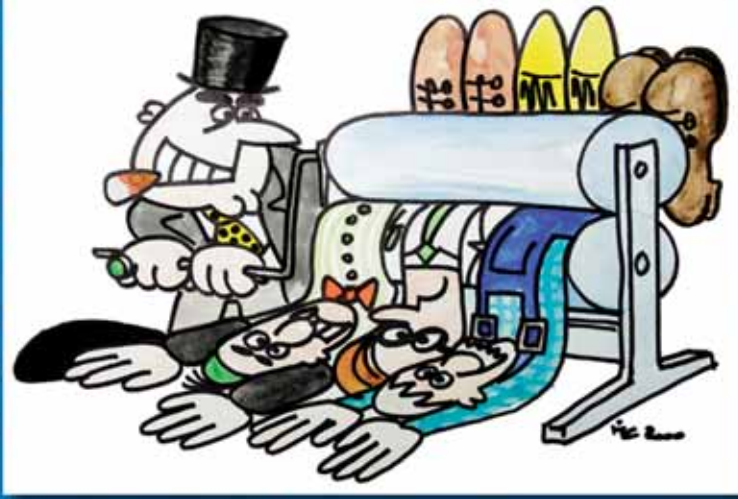
H		5	12	19	26
K		6	13	20	27
SZ		7	14	21	28
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	
V	4	11	18	25	

DECEMBER

H		3	10	17	24	31
K		4	11	18	25	
SZ		5	12	19	26	
Cs		6	13	20	27	
P		7	14	21	28	
Sz	1	8	15	22	29	
V	2	9	16	23	30	

Csatlakozz hozzánk, legyél Te is VDSZ-tag!

Ha

- minimálbéren akarsz örökké dolgozni
- hetente nem elég a 36 illetve 40 órás munkahét
- beletörődsz, hogy munkaszerződés nélkül dolgozol
- munkajogi szakértő vagy és nincs szükséged jogi segítségre
- teljesen meg vagy elégedve a jelenlegi fizetéseddel
- nincs szükséged munka és egészségügyi védelemre
- megfelel a jelenlegi munkaruhád és munkaeszközöd
- nincs szükséged néha kikapcsolódásra
- gyermekeiddel nem akarsz nyaralni
- többet akarsz fizetni néhány szolgáltatásért, amit olcsóbban is megkaphatsz

Ne gondolkodj a szakszervezeten, de ha mégis úgy érzed

CSATLAKOZZ a VDSZ-hez!

munkásság világosodását, ezért a moraj, a sugdolózás. A házi patkányok egy diszpédánnya, ki Farkas névre hallgat, egész nap nem tesz egyebet, mint irtja a még vad patkányokat; folyton morog és szidja a napot, hogy miért világít oly nagyon, hogy mindenki meglátja a husvéti sonkaesontot, az öreg frakkokat, no meg az öreg, törött cilindereket. Hát ez már mégis csak bosszantó és mindezt csak a szervezett munkások látják. Hallja-e, Farkas koma, ide figyeljen: ne rugdalózzon, mert kihúzzuk ám a mérgefogát, azután meg levágjuk, körme helyett, azt a piszkos, árulkodó nyelvét. Jól vigyázzon!

Ti pedig, munkástársaim, kik még távol álltok tőlünk, jertek közibénk, a küzdők sorába, testvéri jobbal várunk.

Egy munkás.

Tiltakozás a jograblás ellen. Vasárnap, a hó 10-én, tizezrével vonultak elvtársaink az aréna elé, hogy tiltakozzanak az egyesületi és gyűlékezési jog sárba tiprása és a szakszervezetek felfüggesztése ellen.

A hatalmas tömeg öntudatos nyugalommal hallgatta az egyes szakmák szónokait s csak néha tört ki lelkük mélyéből a gyűlölet üldözőik ellen.

Mint az alvó oroszlan, mikor fel-felriad álmából, úgy adott jelt Budapest munkásnépe magáról, akarta, hogy észrevegyék odafent, hogy már ő is ébred.

Nem jó lesz alvó oroszlan piszkálni, kegyelmes uram, mert végtére is megújja évszázadok óta tartó elnyomatását, melyet úgy gazdaságilag, mint politikailag üznek ellenük; felbőszítik a népet, pedig pusztító ám a nép haragja!

Jó lesz ám vigyázni és a népet beköben a maga útján, a haladás útján tovább engedni. Ez lesz még a legokosabb, még a kegyelmes urnak is.

Gyula. Folyó hó 10-én nyilvános vegyészeti munkás szakszervezet tartottak az ottani szaktársak a következő napirenddel:

A vegyészeti munkások helyzete, a szervezkedés célja és haszna.

A gyűlés napirendjét Kovács Ferenc szaktárs (Budapestről) fejtegette. Meggyőző érvekkel mutatott rá a vegyészeti munkások helyzetére.

„Nincs szakma, ugymond, hol úgy el legyenek a munkások nyoma, kizsákmányolva, mint a vegyészeti szakmánál. A legkomiszabb helyzete, a legrosszabb kereseti viszonya van az összes szakmák közül a vegyészeti munkásságnak és hogy ezen nyomoruságos helyzetet változtatva legyen, a munkásságnak testvéri szeretettel, igazi odaadással kell, hogy szervezkedjen, mert csakis a szervezethez erejével lehet ezen lelkétől, rosszulírtott szakmánál a létet biztosítani.”

Végül felhívja a jelenlevőket, alakítsák meg Gyula városában a vegyészeti munkások országos szövetségének csoportját, mit a gyűlés egyhangulag elfogadott.

Az ideiglenes vezetőségbe be lettek választva: Szőke János elnök, Klein József pénztáros, Fábian Lajos, Hegedűs József ellenőrök, Botos Gyula jegyző, Beke Lajos és Kövári János bizalmiférfiak.

Szövetségünk részéről üdvözljük az új harcosokat; sok sikert és kitartást kívánunk üdvözítő munkájukhoz. Fel tét a szervezkedésre!

A Berg-féle petróleumgyár védekezik. Szervezkedni és a „Vegyészeti Munkás” olvasni tilos ebben az ügyis, tönkremenőfélben lévő gyárban. Ne higgye senki, hogy a gyár azért áll oly rossz lábán, mintha a munkásság tulkövetelő volna, vagy egy hosszabb időre megakasztotta volna üzemet. Oh nem, hanem mint értesülünk, az a szennykonkur-

rencia, mely a petróleumtrösztöknél felütötte a fejét, ez temeti Bergéket.

A munkások 1 korona 90 fillér fizetésben részesülnek és mégis kap a gyár munkást. Erre büszkék Bergék még végvonaglásukban is. Szóval van munkás. Szervezkedve belőle talán csak a fele van. Szóval nem izgatja őket senki és mégis már évek óta passzív rezisztenciáznak, amikor még a vegyészeti munkásoknak szervezetük nem is volt. Mint mondják: „annyit dolgozunk, amennyit fizetnek: a fizetés kevés, hát a munka sem halad”.

Van ezen gyárnak egy izgó-mozgó raktárnoka, aki mindenáron meg akarja védeni a gyárat a szervezett munkásoktól. Ez a derék bácsi Spirer névre hallgat.

Egy munkástársunk vett magának annyi bátorságot és egy-két szaklapot osztott ki egyeseknek. Spirer ur ezek láttára förtelmes dühbe jött és kidobással fenyegette szaktársunkat, aki szombaton el is hagyta a gyárat. Perzse Spirer ur kebelében ágaszkodott a diésvágy és sietett jelentést tenni a főnökségnél, hogy meg van mentve a gyár léte és becsülete, mert egy szervezett munkás volt a gyárban, azt felfedezte és hősiesen ki is macerálta a gyár területéről.

Ugyan mikor látják be már az urak, hogy az ilyen kapálódzással nem árthatnak a szervezetnek? Annak a szelleme bevonul az ő gyárukba is és a spirereket elfújja maga elől, mint vihar a pelyhet.

Gyakorlati szónoklattan munkások részére. E címen Vancák János elvtárs, a vas- és fémmunkásszövetség titkára, hasznos kis könyvet adott ki, amely alkalmas arra, hogy mindazon munkástársak, akik hivatást éreznek magukban a mozgalomban mint szónokok társaik hasznára lenni, megismerjék a beszédtechnikai beosztását, felépítését és elmondását. A gyakorlati példákban számos alkalmas beszédet találnak munkástársaink, amelyek utmutatónak szolgálnak agitatórikus tevékenységükben.

A könyvet 1 koronáért mindenki megszerezheti magának a „Vas- és fémmunkások Szaklapja” kiadóhivatalában, Budapest, VI., Felső-erdősor 7, I. em. 10.

Nyilatkozat. A „Vegyészeti Munkás” 1907. évi március 1-én megjelenő számában „Apró hírek Heidelbergiából” című cikkben engem is érintő sértés jelent meg, mely után szükségesnek tartom kijelenteni, hogy az elkövetett dolgot, melyet egyik munkástársam ellen tettem volna, nem volt szándékos és távol álljon tőlem, mintha a szervezetet akarnám kiesinyíteni. Kijelentem, hogy a szervezetbe beiratkozom és annak odaadó hű tagjává leszek. Budapest, 1907 március 5-én.

Szabó Gyula, vegyészeti gyári gépkezelő.

MOZGALOM.

A bizalmiférfiak feladata. Munkástársaink felvilágosítására szükségesnek tartjuk, hogy a bizalmiférfiintézmény rendszeréről e helyen is tájékozást nyujtsunk.

A bizalmiférfirendszer az a felelmetes intézmény, amelytől a munkáltatók lubbort kapnak, amelytől félnek, irtóznak, mint a bolond a víztől. Pedig a bizalmiférfirendszer a félig-meddig tisztességes munkáltatóra nemcsak nem hátrányos, hanem bizonyos mértékben előnyös is. Am a munkáltatók a bizalmiférfihibban egy állandó kémec, vagy az ő házi jogaikba avatkozó krakélt látnak, akinek semmi más feladata nincs, mint az üzemben önkényesen rendezkedni, a munkáltató rendelkezéseit gáncsolni, a munkásokat folyton izgatni, sztrájkba vinni.

Milyen kiesinyes szempontok és milyen silány ez a felfogás.

Mindannak, amit a bizalmiférfiakról a munkáltatók gondolnak, éppen az ellenkezője igaz.

A munkások bizalmiférfiak választásánál mindenkor arra törekednek, hogy maguk közül a legjobbat, a legfőbb tisztelést meg bizalmukkal. Ez a megbízott, megválasztott bizalmiférfi a munkások képviselője kifelé és befelé egyaránt. Ha a munkásoknak panaszuk van, nem mennek egyenként panaszra, hanem megbizák ezzel értelmes, tekintélyes társukat — a bizalmiférfit. A bizalmiférfit egyszerűen közvetíti a panaszt és védi, ha kell. társai igazát. Ha ilyen módon célt nem ér, jelentést tesz a bizalmiférfiak testületénél, amely testület újlag megkísérli a békés orvoslást. Ez alatt a munka folyik háborítlanul. Meny nyivel előnyösebb ez, mintha a munkásság csak a pillanatnyi felhevülés hatása alatt eszelezkedik bizonyos konkrét esetekben.

Kifelé a bizalmiférfit képviseli az üzem munkásait a többi munkások összességében, úgy hogy az egész szakma a bizalmiférfiak által képez egy egészet. Gondoskodik arról, hogy a hatásköre alá tartozó minden munkás tagja legyen a szervezetnek, eleget tegyen tagsági kötelemeinek, hozzájusson mindama felvilágosító és művelődési eszközökhöz, amelyekre mint munkásnak szüksége van.

Evégből alkalmas módon terjeszti a szaklapot, pártlapot, munkásirodalmat.

A munkahelyeken tapasztalt viszályokról jelentést tesz a bizalmiférfitestületnek, amely az érdekelt munkásokkal az orvoslás módjáról gondoskodik.

Jó példával jár elől a testvéries egyetértés fejlesztésén.

Óvja, inti, eltéríti a munkásokat a léha magaviselettel, részegeskedéstől és hasonló káros eszelekedetektől. Mindezt maga is követve, példát adva teszi és szolgálja társai érdekét.

SZAKTUDOMÁNY.

Vegyí tüszoltószerek. A víz tüszoltó hatásának fokozására újabban a vízbe finoman elosztott, részint oldható, részint oldhatatlan különféle anyagokat adnak, melyek a víz elpárolgásánál a meglocolt tárgyakat egy védőréteggel vonják be, vagy a tűz által gázokat fejlesztenek, melyek a tüzet elfojtják. Ilyen vízben oldandó keverékek pl.: konyhasó szalmiakkal, konyhasó szódával, konyhasó vasgálic- és kénsavasalumíniummal, klórkalcium magnéziumklóriddal, timsó vizűveggel stb., melyek vízben oldva „tüszoltóbomba” néven jönnek üveggömbökben forgalomba. A „tüszoltódobozok” 1 rész szén, 8 rész kén és 16 rész salétromkeverékkel vannak töltve. A dobozt (szárazon) a tűzbe dobják, miáltal kénsav (SO₂) képződik, mely a tüzet eloltja. A vegyi tüszoltószerekhez számíthatók még a különféle név alatt forgalomban levő eksztinkteurök (gázfeeskendők), mint a *minimaksz* stb. Ezek vízzel töltött zárt edények, melyekből a víz nem nyomószivattyú, hanem a belőlük zárt kénsav nyomása által feeskendeztetik ki. A legtöbb ilyenmű gázfeeskendő úgy van berendezve, hogy a vízben egy bizonyos mennyiségű szóda van feloldva, azonkívül egy ólom- vagy üvegedényben kénsav foglaltatik, mely vagy egy csap megnyitásával, vagy az üvegnek kívülről egy gomb által való szétzúzása folytán a szódaoldatból kénsavat fejleszt. A fejlődött kénsav nyomása következtében a víz erős sugárban lövel ki. A szóda és kénsav által keletkezett nátrium-sulfát (Na₂SO₄) a víz oltóképeségét még tetemesen növeli.

Alkoholmentes italok. Az alkoholmentes italokat négy csoportba oszthatjuk és pedig: 1. alkoholmentes borok; 2. alkoholmentes sörök; 3. pezsgő-limonádék; 4. alkoholmentes tejitalok. Az első két csoport neve annyiban hamis, amennyiben bor és sör alatt rendszerint erjedés által képződött alkoholos italokat értünk. Ez okból helyesebb ezeket alkoholmentes mustoknak, illetve alkoholmentes malátalének nevezni. Az alkoholmentes italok előállítása a legkülönfélébb uton történik. Így például az almalevet, szőlőlevet stb. üvegekben paszteurizálják, vagy erősebb hevítés által sterilizálják. Más alkoholmentes italok cukorszörpnek éterikus olajokkal vagy gyümölesétekekkel való keveréke. A különféle eljárások közül a legérdekesebbek a következők: A gyümöleséteket kisajtoltjuk és vízzel kifőzzük. A leveit eksztraktsűrűsége beparologtatjuk. Az így nyert gyümöleséksztraktból 50—100 gr.-ot 1-liter vízben feloldunk, az oldathoz 1% borkősavat adunk és a keveréket egy zárt edényben egy pár óráig 120° C-ra hevítjük, míg egy kivett minta a teljes kihűlés után tisztán szűrhető. Egy német találmány tárgyat oly eljárás képezi, mely által erjedés segélyével kénsavtartalmu alkoholmentes italokat állíthatunk elő. A *leucanostoc dissilte* nevű erjesztő esirának ugyanis az a tulajdonsága, hogy cukortartalmu folyadékokat kénsavra (CO₂) és comanosá-ra bont. Ehez hasonló egy másik eljárás, mely a gyümölesleveket a *sachisia* csoporthoz tartozó gombákkal erjeszti. Befejezett erjedés után borhoz hasonló folyadékot nyerünk, melyet sterilizálunk és szűrünk. Az alkoholmentes söröket úgy készíthetjük, hogy malátalevet tejsavbaktériumok tiszta kultúrával 40—50° C-nál kezeljük, mindaddig, míg 1% sav van jelen, ezután sterilizáljuk, a sterilizált folyadékot nátriumkarbonáttal (Na₂CO₃) annyira neutralizáljuk, hogy még 0,2% savat tartalmazzon, ezután derítjük, ismét sterilizáljuk és kénsavval (CO₂) telítjük.

EGYESÜLETI HIREK.

A szövetség címe: Magyarországi vegyészeti munkások szövetsége.

Központ: Budapest, IX. ker., Tüszoltó-utca 66/68. szám, magánhelyiség.

Helyiosoportok:

IX. ker., Soroksári-ut 108. sz. Fekete-féle vendéglő. — Ligetfalva (Pozsony-m.) II. C. Rudolf-féle vendéglő. — Erzsébetfalva: Károlyi-féle vendéglő. — IX. ker.: Külső kerepesi-ut. Kollinger-féle vendéglő. — Gyula: Általános munkásképző helyiségében.

A X. ker csoport vezetősége folyó hó 23-án fontos ügy miatt választmányi ülést tart. Minden szaktárs tartsa kötelességének a megjelenést.

A IX. ker. csoportunkban folyó hó 21-én tudományos felolvasás lesz. Szaktársak! Legyetek ott mindannyian.

MENDE-MONDA.

Az egyesülésben rejlő erőt semmi sem példázza világosabban, mint az ökökre szorított ujjak.

Amikor megöregszünk, mulik a reménység s jön az emlékezet.

Füres, hogy éppen azokba a fejekbe nem megy bele semmi, amelyek üresek.

Mi lesz veled gyógyszeripar?

A gyógyszeripar és a gyógyszerpiac szereplőit kissé felbolydította a gyógyszer-gazdaságossági törvény, amely több gyártót hátrányosan érint és ez kihathat a munkavállalókra is. A gyógyszerpiac szereplői egyhangúlag kifogásolják a kormány által nemrégiben elfogadott gyógyszer-gazdaságossági törvény előkészítését, illetve tartalmát. Többen alkotmányossági aggályokat is megfogalmaztak a jogszabállyal szemben.

A Magyarországi Gyógyszergyártók Országos Szövetsége (Magyosz) és a Generikus Egyesület álláspontja szerint az elfogadott törvény hátrányosan érinti az olcsóbb, generikus termékek gyártóit, és rontja a magyarországi gyógyszeripar versenyképességét. Ezért előzetes normakontrollt kérve a köztársasági elnökhöz fordult.

A törvény ugyanis jelentősen növeli a gyártók terheit, ami bizonyos termékkörökben a nyereség drasztikus csökkenését okozza, amit a gyártók megpróbálnak majd áthárítani a munkavállalókra.

A Magyarországi Gyógyszergyártók Országos Egyesületének álláspontja szerint a gyártókat sújtó elvonások miatt a hazai gyógyszeripar versenyképessége drámai módon visszaeshet, a beruházások és a kutatás-fejlesztési tevékenység visszafogását, munkahelyek megszűnését eredményezhetik az intézkedések.

A gyógyszeripart kiemelten sújtó kormányzati intézkedésről a VDSZ Gyógyszeripari Szakszervezeti Szövetsége is megfogalmazta álláspontját. A Szövetség Titkári Tanácsa:

Tiltakozik az ellen, hogy a Kormány a megszorító intézkedések azon elemei mellett (pl. szolidaritási adó), amely majd minden magyar munkáltatót érint, külön többszörös sarcot vet ki a magyarországi gyógyszergyártókra.

Megítélése szerint a tervezett két új adófajta bevezetése ellehetetleníti a magyar gyógyszergyártást, veszélyezteti a 100 éves magyar gyógyszeripar jövőjét. Az éves, akár 100 milliárd forintot elérő többlet elvonás a fejlesztés, az innováció visszaesését fogja eredményezni.

Megjegyezni kívánja, hogy a tervezett intézkedések ellentétben állnak az egészségügyi miniszter által előterjesztett „Zöld Könyv”-ben foglaltakkal, amely szerint erősíteni szükséges a betegek számára kedvezőbb árú gyógyszert jelentő generikus programot.

VEGYIPARI DOLGOZÓ
Kiadja a Magyar Vegyipari, Energiapari és Rokon Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége
Felelős kiadó: Paszternák György
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
ISSN-0230-2934

vezőbb árú gyógyszert jelentő generikus programot.

A VDSZ Gyógyszeripari Szakszervezeti Szövetsége, mint a magyar gyógyszeriparban dolgozó munkavállalók képviselője nyomatékosítja azon véleményét, – ezt az egészségügyi miniszterhez is eljuttat-

ták –, hogy a tervezett intézkedések összességükben rontják a magyar gyógyszeripar versenyképességét, csökkentik a kutatás-fejlesztés színvonalát. Beruházás-visszafogást, gyártásleállítás, termékkivonást, leépítést jelent, végső soron munkahelyek megszűnését eredményezik

Hogyan tovább gázipar?

„Munkavállalói szemmel.” Ezt a címet is lehetett volna adni annak a konferenciának, amit a Gázipari Alágazati Párbeszéd Bizottság szervezett a gázipar szakszervezeti, üzemi tanácsi és munkavédelmi tisztviselői számára november 20-21-én.

Az uniós csatlakozás hazánkra is köte-

lemény. A társaságok ezért a számvitelileg már szétválasztott tevékenységei közül valamelyiket – többségükben az elosztói engedéllyel rendelkezőt –, kihelyezi Kft-be, leányvállalatba, a szükséges munkaerőt a jogutódlás szabályai szerint biztosítja.

Az E.ON csoporthoz tartozó gázszolgáltató társaságok jogi szétválasztása, új társaságok létrehozása folyamatban van, a FÓGÁZ 2007. január 1-ei, az ÉGÁZ-DÉGÁZ a vállalati fúziót követően, de legkésőbb a törvényi határidőig átalakul.

A változás nemcsak a társaságokat, munkavállalókat érinti, hatással lesz az érdekvédelmi, érde-

vező érvényűvé tette az energiapiac liberalizációját. Az 2003/55/EK EU Gáz Direktíva célmeghatározása: hatékony és megkülönböztetéstől mentes hálózati hozzáférés biztosítása minden fogyasztó számára.

A gázipari társaságok jogi szétválasztását az EU Energia és Szállítási Főigazgatóság szétválasztási alapelvei (2004. jan. 16.) határozzák meg, melynek végső határideje 2007. július 1.

A Magyar Energia Hivatal 2005-ben kezdte meg az új gázpiaci modell kialakítását, a piaci szereplők feladatainak és kötelességeinek meghatározását. A szakmai vita jelenleg is folyik, a jogszabályok, az árképzés, a gáztörvény is változni fog.

Milyen változást jelent ez a munkavállalók számára?

A törvény előírásai szerint a szolgáltató és a kereskedő nem lehet ugyanaz a jogi

képviselői szervezetekre is, mivel működési területük a jelenlegi szervezetekre terjed ki, az új cégekben szakszervezetet kell létrehozni, új ÜT és munkavédelmi képviselő választás is szükséges. A jelenlegihez képest megváltozik a tisztviselők munkaidő-kedvezményének „összeszámitás” lehetősége.

A konferencia keretében a MEH szakértőinek előadása a formálódó gázpiaci modell elveinek, az árszabályozás várható változásának, a fogyasztóvédelem fontosságának, az ellátás biztonságának kérdéskörére tért ki, a Gázipari Egyesülés képviselője a jogi szétválasztás és annak munkaszervezetekre és munkavállalókra vonatkozó hatásairól beszélt.

A résztvevők az előadások során munkajogi megoldási javaslatokat is kaptak a várható változások kezelésére.

Pénzre, hírre, jóindulatra várnak a vegyiművek állásidőn felejtett dolgozói

SAJÓBÁBONY nehéz hetei

November elején végre pénzhez jutottak a sajobábonyi vegyiművek dolgozói, a felszámolóbiztos ugyanis, a VDSZ közbenjárására, az állami bér garancia alap terhére háromhavi járandóságot utalt át az üzem dolgozóinak. Mint arról lapunkban már beszámoltunk, az Észak-Magyarországi Vegyiművek Kft. júliusban váratlanul leállította a termelést, a társaság két hét állásidőre küldte alkalmazottait, majd „ottfelejtette” őket. Az amerikai tulajdonú cég ellen közben felszámolási eljárás indult, az igazgató külföldre távozott, kétszázhetven ember pedig itt maradt teljes bizonytalanságban – és pénz nélkül.

A sorsukkal kapcsolatos első konkrét információra októberig kellett várnunk, akkor megtudtuk, hogy a bíróság elrendelte a társaság felszámolását. A borsodi nagyközségben most abban reménykednek, hogy a kijelölt felszámolóbiztos újraindítja a termelést és működő üzemmékként értékesíti a gyárat. A helyi szöbeszéd szerint december végén várható valamilyen bejelentés. Ha az újraindulás nem sikerül, és a gyári vagyont kiadásából fizetik ki a hitelezőket, akkor tömeges elbocsátások várhatók Sajóabonyban. Amennyiben ez a forgatókönyv valósul meg, a felmondóleveleket legkorábban január elején kézbesítheti a posta a gyár alkalmazottainak.

Nehéz négy hónapot tudhat maga mögött az Észak-Magyarországi Vegyiművek Kft. (ÉMV Kft.) – pontosabban mondván a cégbíróság döntése óta immár ÉMV Kft. FA – két-

százhetven dolgozója. Mint ismert, a nyár közepén egy előre betervezett kéthetes karbantartás után váratlanul kiderült, hogy a gyár nem indul újra. A következő időszakban csak találgatni lehetett, mi történt, mire számíthatnak az emberek, lesz-e munka, kapnak-e fizetést. A váratlan jövedelemkiesés különösen azokat a családokat érintette érzékenyen, melyeknél két vagy három kereső is a vegyi üzemből dolgozott. Sajóabonyban nem egy olyan család található, melynél a nagyszülők még az 1949-ben alapított gyár építésénél is dolgoztak, a hetvenes-nyolcvanas években felnőtt generáció pedig szinte törvényszerűen került a vegyipari nagyüzemhez, amely abban az időben 2800 dolgozót is foglalkoztatott. Utóbb a létszám radikálisan csökkent, az eleinte a hadiipar számára termelő üzemet pedig kettébonították, egyik fele Porán Kft. néven

ipari habot állít elő, a másik pedig, mint Észak-Magyarországi Vegyiművek Kft., növényvédőszer előállítására szakosodott. A két cég összesen mintegy hatszáz embert alkalmaz, mellettük a régi gyár területén kialakított ipari parkban számos kisebb vállalkozás is helyet kapott. A háromezerkeresztű lakosú településen így módon ma is a vegyipari társaságok tekinthetők meghatározó foglalkoztatónak.

A körülmények ismeretében nem túlzás kijelenteni, hogy Sajóabonyban egy kisebb-fajta földrengéssel egyenértékű katasztrófa-ként élték meg a gyár csődjét. Tartalékokkal ugyanis szinte senki nem rendelkezett. A gyártósoron folyamatos műszakba járók nettó fizetése, a műszakpótlékkal együtt is épp csak elérte a hetvenezer forintot, és ez az összeg önmagáért beszél. Nyár végére a legtöbb érintett családban elfogyott a pénz, az iskolakez-

dés kiadásaira a legtöbb helyen már egyetlen forint sem maradt. A legtöbben addigra már a folyószámlához igényelhető hitelkeretüket is felélték. A dolgozók képviselője ekkor a kollektíva nevében segítséget kért a testülettől. Az önkormányzat ötezer forint segélyt szavazott meg az érintetteknek.

Nagy Imre polgármester annyit fűzött hozzá a testületi döntéshez: nem a jó szándékon múlott, hogy nem adott több pénzt a település. A gyár leállása után a nagyközség is nehéz helyzetbe került, hiszen a helyi adók elmaradása miatt váratlanul több tízmillió forintos hiány keletkezett a költségvetésben, ami miatt beruházásokat kellett átütemezni. Szerencsésnek azok a családok mondhatták magukat, ahol a helyi iskolába jár a gyerek, a tankönyvek megvásárlását ugyanis évek óta támogatja az önkormányzat. A Miskolcra, vagy Kazincbarcikára járó gyerekek ebben nem részesülnek.

A dolgozókat megviselték a mögöttük álló hónapok terhei. A nevét senki nem árulja el, attól tartanak ugyanis, hogy ha a gyárat újraindítja a felszámoló, vagy egy új tulajdonos, a teljes létszámra már nem lesz szükség, jó ha az emberek felét, hatvan százalékát megtartják. Arra a kérdésre, mire alapozzák ezt a számítást, egyikük sem ad választ. Az utóbbi négy hónapban bizalmatlanná és megkeseredetté váltak.

– Vesztesek vagyunk, megaláztak és kiszolgáltatottak, ami nyomot hagyott rajtunk – mondja egy asszony. – Tavaly ilyenkor próba szerencse alapon beadtam a jelentkezésemet egy másik vegyipari vállalathoz, mert idegesített, milyen kalóz módra vezeti az amerikai igazgató a céget, ahogyan fizetés helyett újabb és újabb beszállítókkal szerződünk. Az állásinterjúra úgy mentem el, hogy minden mind-egy, félvállról vettem az egészet. Nem sokkal később felhívtak, hogy elsején kezdhetek, én pedig nemet mondtam, mondván, három év-tizede dolgozom már Sajóabonyban, itt van az otthonom, végső soron nem akarok innen elmenni. Azután leállt az üzem, nincs felelős, csak adósság és kérdések. Megtanultunk nélkülözni. A múlt hónapban azt mondtam, már az sem érdekes, ha ötven kilométert kell ingázni, és jelentkeztem Tiszaujvárosba. Már az előző napon stresszben voltam, kezem-lábam reszketett, egy értelmes mondatot nem tudtam kinyögni. Tavaly úgy néztem ki, mint egy komoly beosztásban dolgozó szakember, aki a tudását kínálta. Most a szüleim nyugdíján élőködő, kitartott ember vagyok, aki rászó-

rolóként kilincsel a munkáért. Így már nem kellettem.

Egy férfi arról beszél, hogy kettős csapdába kerültek a vegyiművek dolgozói. A környéken kevés a munkahely, a térség vegyipara – a Borsodchem, a TVK és azokhoz kapcsolódó vállalkozások – ugyanis telítettek, az ő szakértelmük pedig máshol nem tekinthető piacképes tudásnak. Aki pedig segédmunkásként vagy betanított dolgozóként más területen elhelyezkedne, elveszítheti a vegyiműveknél bent ragadt járandóságát, fizetésre, végkielégítésre ugyanis – vélik – csak az állományban lévők számíthatnak.

Egy édesanya azt mondta: gyermekét kivette a napköziből, hogy ne kelljen a menzáért fizetni, a kinőtt ruhák helyett pedig a turkálóban vásárolt másikat. Többen az üzemért is aggódnak, a leállást ugyanis a tervezettnél egy nappal korábban hajtották végre, így a berendezések úgy maradtak, veszélyes alapanyagokkal feltöltve. A berendezéseket üzemegységként egy-egy ügyeletes felügyeli, hogy szivárgás esetén legyen, aki riasztani tudja a katasztrófavédelmet. Az ügyeletesek a hideg csarnokokban az otthonról hozott hőszigetelő mellett melegednek, miután a gázt és a vizet a szolgáltatók elzárták. (Mindent beszámítva, egymilliárd forintos adósságot kell kiegyenlíteni a cégbíróság által kijelölt Mátraholding felszámolóbiztosának.)

Sajtóértesülések szerint a felszámoló tárgyalásokat kezdett a gyár korábbi vevőivel. Sajóabonyban azonban többen csak keserűen legyintenek a hír hallatán. A válságos időszakban ugyanis a településen járt az egyik kereskedelmi tévé, amely az esti híradóban nem egészen hetven másodpercet szentelt a pénz nélkül maradt sajobábonyi családok sorsára, majd ötször olyan hosszú anyagban számolt be egy autóból kiesett gyermek balesetéről. „Nem érdekes, mi történik velünk, nincs itt semmi szenzáció, csak csendesen éhen vesszünk” – fűzte hozzá egy férfi.

November elején háromhavi pénz – állásidőre járó juttatás, ami lényegesen kevesebb a havi keresetnél – érkezett a dolgozók folyószámlájára. A legtöbben adósságaikat rendezték belőle (sokaknál a számlavezető bank egyszerűen leemelte az összeg egy részét), mire mindent kifizettek nem is maradt szinte semmijük.

Sajóabonyban – egy lélegzetvételnél megkönnyebbülés után – újrazedték a forintok élére állítását. És várják a híreket.

SÜRGŐS SEGÍTSÉGRE VÁRNAK

Kilátástalanok a hétköznapjaik azoknak, akik Sajóabonyban dolgoztak. De még nagyobb a terhe annak az apának, akinek nem csupán a megélhetéshez kellett volna a munka, az időben megadott tisztességes bér. Vadnai Józsefnek ugyanis nyolc éve súlyos betegségben szenvedő 24 éves Norbert fiáról is gondoskodnia kell, akinek állapotát csak rendszeres orvosi beavatkozással és speciális gyógyszerekkel lehet súlyos költséggel karban tartani.

A Chron-betegségben szenvedő fiatalember, akit az elmúlt nyolc év alatt már több helyen kezeltek a beavatkozások miatt olyan súlyos mellékhatásokat szenvedett el, amelyek tovább rontották állapotát. Az elmúlt évben azonban hozzáférhetővé vált egy Németországból rendelhető biológiai készítmény, amely új reményt adna a beteg fiúnak és családjának. Mivel a készítmény nagyon drága, anyagi helyzetük ellenére, jelzáló hitelből vásárolták meg egy kúrára való, amelytől a beteg állapota normalizálódott, sőt némileg javult. A kúra hatása csaknem fél évig tartott. A nyár folyamán újabb félmillió forintért kellett gyógyszert rendelniük, úgy előteremtve a pénzt, hogy a munkahelyén, munkatársaihoz hasonlóan már hónapok óta nem kapott fizetést. Most újabb adag készítmény beszerzésére volna sürgős szükségük, mert a betegség ismét kezd elhatalmasodni a fián. Norbert közben betegsége ellenére elvégezte a főiskolát és most végzett közgazdászként, levelezőn újabb diplomát próbál szerezni az egyetemen. Elhelyezkedni azonban éppen betegsége miatt, eddig nem tudott.

A szülők nem tehettek mást, mint létrehozta egy alapítványt, amelyen keresztül várják mindazok támogatását, akik képesek elképzelni, hogy milyen gondokkal kell nap mint nap megküzdenie az apának.

Vadnai Norbert Gyógykezeléséért Alapítvány

3791 Sajókeresztúr, Petőfi u. 79.

Az alapítvány számlaszáma: 10402764-00008596-00000000

Szlovén, horvát, magyar TAPASZTALATCSERE

A VDSZ uniós pályázaton nyerte el egy három fordulós megrendő program rendezésének jogát, amely a munkavállalói szervezetek információs és képzési módszereinek fejlesztését célozza. A november 15-18-án, Balatonszemesen tartott első képzésen, amelyen szlovén és horvát szakszervezeti aktivisták vettek részt, a munkafeltételek, a munkavállalók jogai és a vállalati szintű szociális párbeszéd témák kerültek terítékre. Paszternák György a VDSZ

elnöke, mint házigazda nyitotta meg a szemináriumot, amelyen valamennyi résztvevő ország képviselője ismertette hazájának szakszervezeti sajátosságait. A három nap alatt azonban az érdekvédelmi munka szinte valamennyi területét érintették, így szóba került a nők és fiatalok szerepe is a szakszervezeti munkában.

A következő szemináriumot tavasszal rendezik, amikor is Romániából várnak vendégeket.

Munkanap-áthelyezések 2007-ben

A jövő évi munkarendváltásokat még szeptember végi ülésén elfogadta az Országos Érdekegyeztető Tanács (OÉT). A megállapodást a szociális és munkaügyi miniszter rendeletben rögzítette. A jogszabály hatálya nem vonatkozik a folyamatosan, valamint a rendeltetés folytán a munkaszüneti napokon is működő munkáltatókra. Eszerint a munkahelyek többségénél március 10-én, szombaton dolgozzák le a március 16-i péntekre biztosított pihenőnapot, az április 30-i hétfői pihenőnapot pedig április 21-én, szombaton. A változások közé tartozik, hogy az október 20-i szombat a munkanap, majd 22-e (hétfő) pihenőnap lesz, majd hasonló csere lesz az október 27-i szombat és a november 2-i péntek között. A december is mozgalmas lesz, mivel a december 22-i szombati munkanapon kell ledolgozni a december 24-i hétfői pihenőnapot, valamint a december 29-i szombaton a december 31-i pihenőnapot.

GYAKOROLTÁK a párbeszédet

A kommunikáció fontossága és technikai volt a legfőbb témája annak a november 30-december 2 között Balatonszemesen rendezett két napos eseménynek, amelyen szakszervezeti vezetők próbálták elsajátítani, hogyan lehet és kell a legkönnyebben szót érteni a munkaadók képviselőivel, ha valamit el akarnak érni. Ezen belül is a párbeszéd bizottságokban a szociális párbeszéd technikájával ismerkedhettek meg neves előadók segítségével.

Többek között előadást tartottak Tóth András és Neumann László az MTA Politika Tudományi Intézetének főmunkatársai, valamint Kisgyörgy Sándor az Érdekvédelmi Tanácsadó Szolgálat igazgatója. Az oktatáson résztvevő szakszervezeti tisztségviselők a kommunikáción kívül a modern tagszervezés módszertanába is bepillantást nyertek.

Ne morgolódj, mozgolódj!

MÁS - KOR

VII. 10. szám 2006. december A 100 éves VDSZ Ifjúsági Tagozatának időszakos kiadványa

SZIA Szemesen!

A Szakszervezeti Ifjúsági Szövetség a FES támogatásával Balatonszemesen tartott képzést fiatal szakszervezeti tisztségviselőknek novemberben. A legutóbbi MÁS-KOR-ban már említettük, hogy 8 év után végre hivatalosan is csatlakozott teljes jogú tagként a VDSZ Ifjúsági Tagozata a SZISZ-hez. Ezt leírni könnyű, de ehhez a deklarációhoz vezető út kicsit hosszú és rögös volt. Feledve a múltat – nem mindig tudjuk ezt tenni, gondolva a múlt hétvégi MSZOSZ kongresszusra („Tisztelt Kongresszus, kedves nyugdíjas barátaim” – senki nem reagált. Ars poetica: XY vagyok, olyan, mint egy mohos szikla – így ülök a pozíciómban) – végre bármelyik 35 évnél fiatalabb VDSZ-hez tartozó szakszervezeti fiatal részt tud(na) venni a SZISZ bármelyik képzésén. Már nem annyira lehangoló a helyzet, hiszen már vannak olyan tagszervezetek, ahonnan küldenek fiatalokat (úgy látszik, mégis van 35 évnél fiatalabb tag).

Maga a képzés tartalmas és jó hangulatú volt. Az egyik előadás részben a szakszervezetek jövőbeli lehetőségeivel is foglalkozott. Cyber szakszervezet – Magyarországon volt már rá példa, hogy interneten keresztül segítettek szakszervezetet alakítani – csak még nem elterjedt. Rengeteg előnye is lehet ennek a szervezeti formának – gyors szervezés és információáramlás, nem utolsó szempontból az is, hogy a munkaadó nem tudja ki a szakszervezeti tag (sok helyen nem nézik jó szemmel a szakszervezeti tagságot) – csak hát ehhez infrastruktúra kell, meg olyan ember, aki tudja ezt koordinálni. De sokak szerint ez lehet az egyik jövőbeli szakszervezeti forma (már megint eszembe jutott az MSZOSZ kongresszus...)

A másik témakör egy része a szakszervezeti modellekkel foglalkozott – a szakmai szakszervezetektől a vállalati, az ágazati, a versengő, az üzleti szakszervezeteken át a szervezkedő szakszervezetig – feltéve azt a kérdést, hogy ma hol van ezen a skálán a magyarországi szakszervezetek helye.

És mit kell nekünk (kinek másnak?) ezért a jövőért tenni. Az előadás másik része „A szakszervezet ereje – a béralku jelentősége Magyarországon” témakör volt.

Az Európai Unió döntéshozó testületeiről tartott előadás lerágott csontnak tűnhet, de a valóság az, hogy az átlagembernek ez a téma még ma is rejtélyes ködbe burkolódik. Aki ma érdekvédelemmel foglalkozik annak muszáj tisztában lenni az európai modellel.

Az utolsó témakör: Fiatalok a fiataloknak. Hogyan és hol tudjuk azokat az információkat, amiket a „munka világáról” tudni kell, átadni azoknak, akik még nincsenek benne. Vajon mekkora a felelősségünk tájékoztatásban a nálunk fiatalabbal szemben? A FES megjelentet egy-egy cikket egy ifjúsági lapban – Zsiráf (déljávú: Ifjúsági Magazin) – aminek egy oldalát mindig olyan témakörnek szenteli, ami fontos a pályakezdők részére. Bár belegondolva nem csak a pályakezdőknek szól, hiszen már tizenéveseket is meg kell szólítani, hogy mire kikerülnek az iskolából, legyen információjuk a jogaikról (sajnos a tanintézetekben nem sok szó esik ezekről). Ki tudna könnyebben szót érteni egy fiatalal, mint egy másik fiatal?

Összesítve az ilyen képzés fontos azoknak, akik szeretnék kiterjeszteni látókörüket az érdekvédelem terén. Megjegyzem: még kettő ilyen képzés indul fél éven belül. Már csak jelentkezni kell...

Többszínű jogokkal elruházva

A főnököd főiskolára jár. Ráadásul ugyanarra a szakra, amit Te két évvel ezelőtt jeles diplomával abszolváltál. Tőled kér tanácsot, hogy a gazdasági matematika vizsgájára milyen könyvből készüljön fel és esetleg kölcsön tudnád-e adni, ha neked is megvan.

1. Közlöd vele, hogy a munkaköri leírásod nem tartalmazza a könyvkölcsönzést
2. Az alacsony fizetésedre tekintettel felajánlod megvételekre a jegyzeteidet, neked már úgy sincs szükséged rá
3. Felhívod a figyelmét, hogy Te a beosztottja vagy és elméletileg neki kellene magasabb végzettségűnek lennie
4. Mivel nem néz ki rosszul, vállalod, hogy ingyen korrepetálsz

A munkaszerződés egyik kötelező tartalmi eleme a **munkavállaló munkaköre**. A munkáltató a munkavállalót többek között a munkaköri feladatokról, a munkakör betöltéséhez szükséges iskolai végzettségről is tájékoztatnia kell. A tájékoztatást legkésőbb a munkaszerződés megkötésétől számított harminc napon belül írásban is köteles átadni!

Ha nem kaptál munkaköri leírást, akkor jelezd ezt a munkáltatód felé. Teheted ezt a munkahelyeden működő szakszervezet segítségét kérve is, ugyanis elképzelhető, hogy a kollégáid sem kapták meg saját munkaköri leírásukat, ez pedig az egész társaságra kihat. Az érdekképviselő munkatársai anélkül tudnak ebben az ügyben tenni, hogy konkrétan szóba kerülne a neved, mivel jogosultak leellenőrizni, hogy a munkáltató betartja-e a Munka Törvénykönyvét.

Ahhoz, hogy pontosan lehessen tudni, hogy mit várnak ill. várhatnak el tőled, neked is tudnod kell, hogy milyen feladatokat kell elvégezned. Gyakran félreértés adódik abból, hogy a munkavállaló és a munkáltató között nem kerül tisztázásra, hogy a munkavállalónak konkrétan mi a dolga. Ez akkor is előfordulhat, ha ugyan létezik munkaköri leírás, de elnagyolt és általánosságokban kerülnek megfogalmazásra a feladatok. Konkrét esetek kapcsán az tapasztalható, hogy a munkáltató leggyakrabban arra hivatkozik, hogy a piac folyamatos változása miatt folyamatosan módosul, bővül a munkavállaló munkaköre. Emiatt pedig nyomon követhetetlennek ill. nehézségekbe ütközőnek véli a munkaköri leírás folyamatos módosítását, kiegészítését.

Mivel a munkakör kötelezően a munkaszerződésben kerül meghatározásra, ezért ha azt a munkaadó módosítani akarja, akkor azt csak és kizárólag a munkaszerződés módosításával teheti meg, amit viszont mind a két félnek –tehát Neked, mint munkavállalónak is- jóvá kell hagynia, egyet kell vele értenie. Amennyiben az egyik fél nem járul hozzá a munkaszerződés módosításához, akkor az egyébként érvényben lévő szerződés marad hatályos és így a munkaadó egyoldalúan nem módosíthatja a munkaköröd.

A fenti példa kapcsán érdemes végiggondolni, hogy csak azért, mert a főnököd magasabb beosztású, mint Te, az nem azt jelenti, hogy feltétlenül magasabb végzettségűnek is kell lennie! Lehet, hogy Te vagy túlképzett a jelenleg betöltött munkakörödhöz?

Láss tisztán! Vedd elő a munkaköri leírásod és hasonlítsd össze azzal az általa elkészített listával, amely a mindennapi munkád során elvégzésre kerülő feladatokat tartalmazza. Ha többet várnak el tőled, mint ami a munkaköri leírásban van, akkor a személyi alaphéredért többet dolgozol, mint amiben megállapodtatok.

A munkáltató gyakran úgy győzi meg a munkavállalót a „plusz” feladatok elvállalásáról, hogy azt többletjogként tünteti fel. Ugyan a munkaszerződés nem kerül módosításra, de az elvárások nőnek, a munkavállaló bére pedig abszolút értékben az elvégzett munka mennyiségéhez és minőségéhez képest viszont csökken.

Ne légy rest visszakérdezni, ha megtisztelnék egy magasabb tekintélyű feladattal, hogy vajon a munkaszerződésedben meghatározott munkakört ez mennyiben befolyásolja?

Somodi Krisztina

Pénzügyi Szervezeteknél Dolgozók
Szabad Szakszervezete titkára

MÁS-KOR VDSZ Ifjúsági Tagozatának Lapja

Szerkeszti:

a VDSZ Ifjúsági Bizottsága

Főszerkesztő: nincs

Főszerkesztő-helyettes: nincs

Kiadja: VDSZ Országos Iroda

A szerkesztőség címe:

H-1068 Budapest Benczúr u. 45.

e-mail: mail@vdsz.hu

WEB: www.vdsz.hu

Megjelenik

a Vegyipari Dolgozó rendszeres mellékleteként
Terjeszti a VDSZ tagszervezeteinek ifjúsági aktivistái

